

Kvinden som Forbryder.

Under Nutidens livlige Diskussion om Kvindens sociale Stilling kan det vel ogsaa have sin Interesse at kaste et Blik paa hendes Forhold til Straffeloven.

Hun er efter denne ligeberettiget med Manden i Henseende til Adgangen til Straffeanstalterne, men hendes „criminelle Energi“ er ringe, saa at hun benytter sig forholdsvis lidet af denne sin Ligeberettigelse. I de 25 Aar fra 1861—85 har Forholdet nemlig ifølge den officielle Statistik, som danner Grundlaget for disse Linier, været det, at af samtlige 14,252 til Straffeanstalterne*) afleverede Forbrydere har de 11,201 været Mænd og kun de 3051 Kvinder, eller med andre Ord af hver 100 Fanger har omtrent de 79 været Mænd og kun de 21 Kvinder, eller for at faa et Tal, der kan fastholdes til Forstaaelse af det følgende, Mændene har paa det nærmeste været $3\frac{5}{7}$ Gange saa talrige som Kvinderne; dette er saa meget mere betydningsfuldt, som Kvinderne her i Landet som bekendt er i Overtal.

Hvad er nu Aarsagen til dette for Kvinden saa gunstige Misforhold?

Hendes delvise Udelukkelse fra det politiske Samfundsliv bidrager naturligvis til at holde hende borte fra en Del Forbrydelser saasom mod Staten og Statsforfatningen, mod Konge og Kongehus, Forbrydelser i Embedsforhold etc.; Naturforholdene udelukker hende fra visse Sædelighedsforbrydelser; hendes ringere fysiske Styrke gjør hende uskikket til forskellige rene eller blandede Voldsomhedsforbrydelser. Da disse tre Klasser for Mændene særlige Forbrydelser imidlertid kun udgjør henimod 8 pCt. af Mændenes samtlige Forbrydelser, medens de for Kvinderne særlige Forbrydelser udgjør ca. 13 pCt af Kvindernes samtlige Forbrydelser, kan man ikke søge Grunden til Kvindernes gode Holdning i deres Udelukkelse fra de tre fornævnte Klasser.

Den væsenligste Aarsag maa sikkert søges i Kvindens ringere Deltagelse i det borgerlige Forretningsliv; det er jo, som Forholdene foreløbig ere, væsentlig Manden, der er den erhver-

*) 0: Tugt- og Forbedringshus; den her meddelte Statistik omfatter paa en enkelt Undtagelse nær ikke de for ringere Forbrydelser til Fængselsstraffe dømte.